

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 5

30. ledna 2011

Cena: 7 Kč

DVACET LET SLUŽBY DĚTSKÉ MISIE V ČESKÉ REPUBLICE

Již více než 70 let si Bůh používá Dětskou misi (originální anglický název Child Evangelism Fellowship® - CEF) k tomu, aby doručil poselství o své lásce a záchraně v Pánu Ježíši Kristu k dětem po celém světě. Dětská misie je biblicky orientovaná celosvětová mezidenomináční organizace, která prostřednictvím znovuzrozených křesťanů naplňuje tři základní cíle:

1. Přinést evangelium dětem, které jej dosud neslyšely.
2. Utvrzovat je ve víře pravidelným vyučováním z Božího slova.
3. Začlenit je do nejbližšího církevního sboru na biblických základech.

V březnu letošního roku uplyne 20 let od okamžiku, kdy byla u nás Dětská misie oficiálně registrována. Historie CEF se začala psát na počátku minulého století ve Spojených státech. Její zakladatel, Jesse Irvin Overholtzer, vyrůstal v křesťanské rodině. Když byl ve svých dvanácti letech Božím slovem obviněn z hříchu a hledal pomoc u své matky, uslyšel jen strohou odpověď: „Jsi na to ještě moc malý.“ Až při studiích na koleji slyšel znovu evangelium a přijal Krista jako svého Spasitele. Později, když už byl pastorem, četl v jednom kázání Charlese Spurgeona větu: „Dítě ve věku pěti let, které je dobře vyučováno, může opravdově uvěřit a být znovuzrozeno stejně jako dospělý.“ Aby si ověřil toto prohlášení, začal pastor Overholtzer vyučovat děti a viděl, jak Pán Bůh mění jejich srdce. A nejen to. Pán Bůh pastora Overholtzera v roce 1937 vedl k založení CEF, která postupem let dorostla v největší světovou evangelizační společnost se zaměřením na děti.

První misionáři CEF přišli do Evropy už v r. 1946. Mezi nimi byla i Mildred Droppová (Loucká). Působila v Československu od r. 1946 do r. 1947. Potom musela naši zemi nedobrovolně opustit. Mnoho toho však, díky Pánu, stihla. Bylo přeloženo velké množství textů, dovezeny první názorné materiály, navázány první kontakty. Na její práci mohla v r. 1967

navázat Trudy Kuhlmanová, která začala navštěvovat Československo a také jiné východoevropské země. Trudy stihla vykonat hodně práce. I přes nebezpečí na hranicích k nám dopravila mnoho literatury, pomůcek, navazovala kontakty, organizovala tajné kurzy. Jedna příhoda velmi přesně vystihuje Trudinu službu, kterou konala s láskou ke ztraceným dětem. Když jednou přejížděla naši hranici s autem naloženým flanelografií a jinou literaturou, celník ji samozřejmě zastavil a chtěl vidět kufr. Trudy ho otevřela. Celník začal prohlídku. Velmi pečlivě si začal prohlížet materiály. „To je propaganda!“ zvolal. Trudy, skoro o polovinu menší než on, se na něj podívala svými upřímnými očima a sladce řekla: „Ale to je dobrá propaganda!“

Lidé v naší zemi byli přímo hladoví po všem, co přivezla a co jim o práci s dětmi předala. Psal se rok 1968 a Trudy zorganizovala kurz pro pracovníky s dětmi z Československa v rakouském Saltzerbadu. Nebylo to jednoduché, ale nakonec se etnácitvenního kurzu zúčastnilo asi 90 bratří a sester! Vynikající překlad zajišťovali manželé Korbelovi. Na kurzu v Saltzerbadu vznikla myšlenka zorganizovat něco podobného u nás. O rok později se do hotelu „Rudá hvězda“ v Hrubé Vodě u Olomouce přihlásilo asi 150 zájemců a kurzy musely být dva. K překladatelům, kteří se během těch dvou týdnů střídali, patřila i Marie Rafajová. Mezi účastníky byli sestra Irena Zemanová, Stanislav Kaczmarczyk a bratr Daniel Coufal, který kurz také společně s manželí Galatovými zajišťoval organizačně.

Od roku 1970 se mohly pořádat podzimní jednodenní konference (semináře) pro pracovníky s dětmi v Praze. Byly organizovány pod hlavičkou Kostnické jednoty. Účastníků bylo zpočátku kolem 70, v polovině osmdesátých let až přes 200. Sjížděli se z celé republiky.

Hned po revoluci, když se naskytl možnost uspořádat týdenní kurz opět u nás, br. Daniel Coufal a br. St. Kacz-

Projekt naší diakonie „Poselství vánoční hvězdy“ pomohl zaplaveným - na fotografii balíčky pro děti

marczyk pozvali br. Samuele Dohertvo opět do Olomouce. S nadšením pozvání přijal. Účastníků bylo kolem 170. Na kurzu se potom ustanovila sekce pro práci s dětmi při Misijní snaze - zvaná „Evangelium dětem“. Misijní snahu tehdy vedl br. Daniel Coufal.

Na počátku roku 1991 uzrálo rozhodnutí registrovat Dětskou misi jako samostatnou organizaci napojenou na světovou organizaci Child Evange-

lism Fellowship® (dětské evangelizační sdružení). Registrace proběhla dne 7. 3. 1991, národním centrem se stala Bratislava a národním ředitelem byl jmenován br. Jozef Kováč. Když byla v roce 1993 republika rozdělena, v České republice byla registrována Dětská misie samostatně (14. 4. 1993) a centrem se stal Příbor, kde bylo již dříve ústředí pro Čechy a Moravu. Vedení služby se ujali manželé František a Libuše Pavel-

kovi, kteří obětavě sloužili až do konce roku 2008.

Dětská misie má několik typů programů, ale těmi nejdůležitějšími jsou pětidenní kluby a Kluby dobré naděje, které jsou organizovány po celém světě. Jsou to zhruba hodinové programy, které oslovují děti evangelium uzpůsobeným jejich věku a sděleným v jejich prostředí (na sídlištích, hřištích, v bytech, školách nebo veřej-

Pokračování na str. 3

SÚ NÁBOŽENSKÉ SPORY A ANIMOZITY VEČNÉ?

Francúzske dejiny boli od počiatku veľmi búrlivé; no v renezančnom období sa politické územné boje skomplikovali ešte aj náboženskými spormi. S Angličanmi, ktorých sa podarilo po dlhých bojoch do roku 1453 takmer úplne vyhnúť z francúzskeho územia (s výnimkou mesta Calais), sa v roku 1475 dojednal mier. Po tomto sa Francúzsko začalo hospo-

dársky vzťahovať, na čom malo nemalú zásluhu meštianstvo, ktoré v tomto období mocnelo a v počte okolo 80 000 sa dokonca podieľalo na kráľovskej správe.

16. storočie bolo opäť poznamenané územnými bojmi (5 vojen proti španielskemu Habsburgom), ktoré ale v tomto ohľade žiadne zisky neprinesli. No v roku 1516 uzavretý Konkordát medzi francúzskym kráľom Františkom I. a pápežom Leom X. podstatne zmenil charakter Francúzska: touto dohodou sa cirkev stala v ríši na temer 300 rokov monarchisticko-absolutistickým mocenským nástrojom a mala tým aj podstatný podiel na krvavých ukrutnostiach v potláčaní reformných myšlienok, ktoré sa začali po roku 1540 kalvinizmom šíriť aj vo Francúzsku. Zaujali hlavne príslušníkov vysokej šľachty a meštianstva. Na čele reformovaných, tzv. hugenotov, stáli členovia rodu Bourbonovcov (ktorí ale vtedy ešte nevládli), katolícku stranu viedli príslušníci rodiny Guis(ovcov).

Zo strany kráľovského dvora tu síce boli snahy udržať jednotu krajiny (ešte za humanisticky orientovaného

kráľa Františka I.); no po jeho smrti (1547) sa vzájomné animozity natoľko vystupňovali, že došlo k stále častejším stretom oboch náboženských skupín. V marci 1562 došlo ku krvavému prepadnutiu hugenotov, ktoré zinscenovali Guisovci a ktoré malo za následok rad občianskych náboženských vojen. Do roku 1598 ich bolo 8, no najkrvavejšia vrcholila 1572, v deň svadby sestry vtedy panujúceho kráľa Karla IX. - Margot - s Henrichom Navarrským z rodu Bourbonovcov. Krutá a intrigánska Katarína Medicejská (ktorá panovala za neplnoletého Karola IX.) pozvala ženichove príbuzenstvo s celým jeho dvorom; okrem toho, ako by na "zmiernenie", aj hugenotov s ich vodcom Guy de Colignym. Katarína na vrchole zábavy nechala všetkých hugenotov povraždiť a dúfala, že to postihne aj ženicha, ktorý mal dedičské právo na trón po jej synoch. Táto noc vstúpila do dejín ako Bartolomejská a stala sa pamätnou až dodnes (keď sú podľa nej pomenované akcie, v našich zemepisných šírkach síce nekrvavé, ale zato nie menej radikálne).

Dokončení na str. 3

VÁNOČNÍ HVĚZDA POMOHLA ZAPLAVENÝM

Jaké budou Vánoce v 349 rodinách v Hrádku nad Nisou a okolí, které v srpnu loňského roku zasáhla ničivá, blesková povodeň? Bude to čas radosti? Jak můžeme pomoci?

Tyto naše lidské otázky a obavy stály na počátku projektu naší diakonie „Poselství vánoční hvězdy“ - výzvy pro všechny, kdo chtějí někoho, byť neznámého, ale člověka potřebného o Vánocích potěšit. Balíčky zaválily kostel i faru. Od počátku listopadu přicházely poštou z celé republiky. Bylo i mnoho těch, kteří balíčky přivezli osobně.

Přicházely i peníze s prosbou: „Balíčky udělejte přímo na místě.“ A tak místo důkladného vánočního úklidu, pečení cukroví a přípravy dalších dobrot nastal pro místní faráři a tým obětavých sester čas vyčerpávající, ale radostné práce. V Chrámě Pokoje 17. prosince vystoupily děti ze zatopené mateřské školy v Donině. Děti z rodin, které zasáhla povodeň, si odnášely balíčky, které připravili bratři a sestry z lutherské farnosti v Zittau. Ty putovaly i do Bílého Kostela nad Nisou. Od toho pátku jsme navštěvovali rodiny v postižených oblas-

tech a předávali radostný vánoční pozdrav od lidí z celé republiky. I přes únavu to byly nejkrásnější Vánoce. Díky, radost, ale i slzy – to vše přinášel každý balíček. Díky za to, že jsme všichni společně udělali radost a právě Vánoce - čas radosti.

NARODIL SE SPASITEL – LÁSKA

Nejen v betlémských jeslích – ale i v srdci člověka.

Děkujeme vám, milé sestry a bratři.

**Olina Libalová
a Hedvika Zimmermannová**

Nepodepsaná esemeska

Jistě už se vám to stalo. Na mobil přijde textová zpráva bez podpisu a z jejího obsahu není jasné, kdo to poslal. Číslo je vám neznámé, a tak buďto zprávu ignorujete nebo se pokusíte odpovědět. Ještě větší potíž je s textovou zprávou zaslanou na pevnou linku. Zazvoní telefon, umělý hlas vám nepříliš srozumitelně přečte zprávu, pak ji ještě zopakuje a také dvakrát přeříká číslo, z něhož byla odeslána. Pokud se však odesílatel zapomene představit a vy si ani nestihnete zapsat číslo, pak už nic nevypátráte. Pak vás hryže svědomí, protože neodpovědět například na přání k svátku – to je přece nezdvořilost!

Otevřeme-li Bibli a čteme v ní, pak je to vlastně taková textová zpráva, takový obšarňavý dopis. Někdo ho čte a není jím nijak zasažen. Nechápe, kdo mu to může z těch dávných dob psát, když ho vůbec nezná. Takový člověk se ani nepídí po autoru té zprávy, ani nemá potřebu na ni reagovat.

Jinak je tomu, když čteme Bibli s vědomím, že je to zpráva napsaná pro nás, a když známe jejího odesílatele. Nejenom, že nám při pozorném čtení vyvstávají podpisy autorů jednotlivých knih – Davida, proroků, čtyř evangelistů, apoštola Pavla a dalších. Vírou můžeme odhalit i znamení, která do Písma svatého vtiskl nejvyšší Odesílatel, ten, který sám sebe nazývá »Jsem, který jsem«. Výrazným znamením, jakýmsi podpisem autora, je zjištění, jak dobře mě tento Pisatel zná. Ví o mých kladných i záporných stránkách, o mých radostech i trápeních. A co víc, má mě rád takového, jaký jsem, a přeje mi jen to největší dobro.

Tím nejvěrohodnějším důkazem pravosti autorství Bible je příchod Syna Božího na svět, celý jeho život až k oběti za nás a k slavnému vzkříšení. To je úžasný vzkaz pro každého, žádný anonym! To je přímo výkřik: „Jsem to já! Mám tě rád!“ Takto podepsaný dopis, takovou esemesku plnou lásky bychom neměli nechat bez odezvy. To by byla velká nezdvořilost!

Radana A. Váňová

Z kazatelského plánu

4. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

Hospodine, zachraň nás, Bože náš, shromáždí nás z pro-národů, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeme tě chválit chvalozpěvem.

ŽALM 106,47

První čtení z Písma: Micheáš 6,1–8

Tužby:

2. Za věrnost, opravdovost a lásku i k nepřátelům, modleme se k Hospodinu.
3. Za vzájemnou snášenlivost, ohleduplnost, za úctu k člověku, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písma:

Všemohoucí, věčný Bože, ty vládneš všemu na nebi i na zemi. Milostivě přijmi prosby svého lidu a daruj nám svůj mír. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Korintským 1,18–31

Evangelium: Matouš 5,1–12

Verš k obětování: Žalm 92,1

Verš k požehnání: Matouš 5,8–10

Modlitba k požehnání:

Hospodine, prosíme tě, ať tvé svaté dary chleba a kalicha nás osvobodí od pozemských vášní a rozkoší a stále nás posilují jako nebeská mana na cestě k tvému věčnému království. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 84, 117, 166, 173, 181, 182

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - o DVOU DLUŽNÍCÍCH 2

Dokončení z minulého čísla

Jde o zdvořilostní zvyklosti, které byly běžně přicházejícímu hostu prokazovány. Tenkrát v Palestině neměly cesty pevný povrch. V horkém počasí na nich byla několikacentimetrová vrstva prachu a v deštivém počasí se proměnily v řeky bláta. Přitom sandály byly pouhé kožené podrážky s připravenými řemínky, které na nohou „obuv“ držely. Takže – když přišel host, u dveří už byl připraven sluha s velkým džbánem chladné čisté vody, aby hostu nohy omyl. Když šel host ke stolu, nakapal sluha na jeho hlavu trochu koncentrovaného růžového oleje nebo mu na chvíli zapálil kolem hlavy sladké kadidlo. Když přišel na návštěvu rabín, hostitel jej vždy pozdravil tak, že na jeho levé rameno položil svou pravou ruku a na jeho pravé rameno svou levou ruku. A pak ho políbil. Ježíš poukázal na to, že ani jeden z těchto aktů společenské zdvořilosti mu Šimon neprokázal a ta žena mu svým jednáním vlastně vynahradi-la hostitelovy nedostatky.

DVA DLUŽNÍCI

Když farizea Šimona uráželo, že Ježíš přijal projevy úcty a lásky od prostitutky, pak na to Ježíš musel reagovat – vyprávěl malé podobenství: „Jeden věřitel měl dva dlužníky. První byl

dlužen pět set denárů, druhý padesát. Který z nich ho bude mít raději?“ Šimon odpověděl: „Mám za to, že ten, kterému odpustil víc.“ Ježíš řekl: „Správně jsi odpověděl.“ Podobně tato žena. Její hříchy byly veliké. Skutečnost, že ji Ježíš nevyhnal, probudila v ní mocné citové pohnutí, vyvolala v ní velkou a vděčnou lásku k Ježíši. A on – k překvapení a rozmrzelosti ostatních hostů – ženě řekl: „Jsou ti odpuštěny hříchy, jdi v pokoji.“

a) Šimon si byl vědom toho, že nic nepotřebuje, a tak neměl v srdci žádnou lásku. Domníval se, že je dobrým člověkem v pohledu lidí i v pohledu Božím.

b) Žena nepotřebovala nic naléhavěji, než skončit s dosavadním životem. S pláčem přišla k Ježíši a byla přemožena láskou a vděčností, že ji Ježíš nezavrhl, ale daroval jí odpuštění.

Jestli existuje něco, co člověku uzavírá přístup k Bohu, pak je to vlastní sebespokojenost. A je to zvláštní, že čím je člověk lepší, tím více pocituje svou hříšnost. Apoštol Pavel psal Timoteovi o hříšnicích a vyznal: „Já k nim patřím na prvním místě“ (1 Tm 1,15). František z Assisi k našemu údivu řekl: „Nikde neexistuje hříšník zoufalější a ubožejší, než jsem já.“ A tady je ta pravda, že největším hříchem je myslet si, že žádný hřích

nemám. Jen vědomí vlastní nehostinnosti otevírá dveře k Bohu. V setkání s ním můžeme zakusit pocit, že je nám odpuštěno, úleva se rozleje v našem srdci a my vnímáme Boha, který je láska sama. Misionář v Indii vypravoval příběh o Ježíšovi v jedné vesnici, kde lidé ještě nikdy nic takového neslyšeli. Poté, co skončilo vyprávění, byl příběh promítán na bílé zdi jednoho domu. Lidé se dívali v naprostém tichu do chvíle, kdy se objevil obraz Ježíše na kříži. Tehdy jeden z přítomných vyskočil a volal: „Pojď z toho kříže dolů, Synu Boží! To je místo pro mne, ne pro tebe!“ Nový zákon přináší zprávu, že Ježíš trpěl na kříži místo nás, kteří si pro své hříchy zasloužíme trest. Co pro nás učinil Ježíš, to by v nás mělo probudit lásku k němu. A tady je rozdíl mezi farizeem Šimonem a tou ženou. Ona si byla zoufale vědoma toho, že potřebuje odpuštění, ale on ne.

William Barclay: And Jesus said, The Saint Andrew Press, Edinburgh, 1. vyd. 1952, reprint 1970. The Gospel of Luke, The Daily Study Bible, The Saint Andrew Press, Edinburgh, 1. vyd. 1954, revid. 1975, reprint 1977, 1979, 1981, 1982, 1983.

Zkrácený překlad:

Jiřina Kubíková

Nad Písmem

KLÍČE KE KRÁLOVSTVÍ BOŽÍMU Mt 5,1-12

Milé sestry a bratři, Ježíšova blahoslavenství patří k nejznámějším pasážím Nového zákona, ale zároveň i k těm, jimž lidé nejméně rozumějí. Např. jak mají chápat, že Ježíš blahoslaví ty, kteří trpí pro lež, spravedlnost, pronásledování a další. Vždyť každý z nás, kdo prožil nějakou bolestnou ztrátu, zklamání, smutek, těžkou zkoušku, dosvědčuje, že žádnou blaženost nepocítil. Naopak, mnozí v takových zkouškách ztratili i víru. Nejsou tedy ta Ježíšova slova jen zbožnou iluzí, klamnou útěchou? Rozhodně ne. V blahoslavenstvích přináší Ježíš radostný příslib pomoci a proměny všem nešťastným, utiskovaným, trpícím. Budou vykoupeni, zachráněni, osvobozeni z toho, co je sužuje, ale za určitých podmínek. Ne v každé situaci je člověk schopen přijmout Boží pomoc, ne vždy je vnímavý a otevřený pro Boží pozvání. Jedním z klíčů, který otevírá naše srdce pro věci Boží, bývá zármutek, bolest životní zkoušky.

Podívejme se na první blahoslavenství, ve kterém hovoří Ježíš o chudých v duchu: „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je království Boží.“ Zdá se, že má klíčový význam. Co znamená být chudý v duchu? Máme tomu rozumět, že věčné blaženosti dojdou jen žebráci a lidé trpící nouzí? Tak to rozhodně není míněno. Chudý v duchu znamená být pokorný před Bohem, být si vědom, že vše, co máme – zdraví, schopnosti, krása i ten majetek – je darem našeho nebeského Otce. Člověk, který toto pochopí, nelpí na svém bohatství, není smyslem jeho života, ochotně a rád z něho dává potřebným. Před Bohem

jsme vlastně všichni žebráci, žijeme z jeho milosti a štědrosti. Ani největší boháč nemůže Bohu nabídnout nic, co by Bohu nepatřilo. Být chudý v duchu také znamená, že si uvědomujeme, že nejsme pány světa, že sami svou lidskou silou nejsme schopni odstranit zlo, nenávisť, utrpení. Právě minulý politický systém se zhroutil, protože sliboval falešnou iluzi, že člověk je schopen uskutečnit ráj na zemi. Ne počítal s lidským hříchem, vytěsnil Boha, pomínil hranice, které jsou dány našemu bytí. Ale i svobodná společnost je ohrožena nebezpečím přecenění sebe sama, opojením z techniky a pocity iluzorní suverenity a nezávislosti na Bohu. Věřící křesťané si uvědomují váhu své odpovědnosti za sebe, své bližní i celý svět, a proto nejen varují před důsledky lidského hřích, ale také usilují být tvůrci pokoje a nositeli kladných hodnot. Dnes jsme četli v evangeliu náročný program křesťanova života, který předkládá Ježíš ve svých blahoslavenstvích. Nabízí nám celou paletu kladných vlast-

ností, potřebných k tomu, abychom mohli žít jeden s druhým beze strachu, bez obav o zítřek. Je to náročný program, protože nestačí si vybrat jedno blahoslavenství a ostatní pominout. Nestačí být tichý a pokojný, ale také spravedlivý, milosrdný, mít čisté srdce a další. Sami víme, kolik nám chybí do tohoto Kristova obrazu plného křesťanský lidského života. Tento svět samozřejmě není rájem. Lidé v něm trpí, umírají, nenávidí se, ubližují si navzájem. Proti takovému smutku nikdo není obrněn, ani ten, kdo na ničím nelpí. Ale náš smutek nemusí být zoufalý. Utrpení nekončí v černé prázdnotě, když věříme, když víme, že naše bolest nemá poslední slovo. Je tu Někdo, u něhož najdeme pochopení a odměnu. Naše síla a jistota spočívá v Boží lásce. Již v tomto hříšném světě můžeme žít v blaženosti, máme-li naději v Pánu. A právě lidi, kteří počítají s Bohem a Kristem, nazývá Pán Ježíš blahoslavenými. Oni už našli klíč ke království Božímu.

Věra Majerová

Hospodine, Pane náš, ty víš jak často máme o sobě vysoké mínění, když posuzujeme své jednání a charakter. Nekrademe, nejsme agresivní, chodíme do sboru, taky se modlíme. Ale co je uloženo v našem srdci, kolik je tam závisť, sobectví, lenosti, lhostejnosti, nezájmu o naše bližní a další hříchy, kterými tě zarmucujeme. Prosíme, vyburcuj nás z naší sebespokojenosti, nastav nám takové zrcadlo, ve kterém uvidíme svoje nitro, abychom sami sebe neobelhávali, že je s námi všechno v pořádku. Když se uvidíme v tvém světle, poznáme svoji bídu a budeme u tebe hledat pomoc, protože sami na to nestačíme, abychom vypudili ze srdce všechno to, co nás od tebe vzdaluje a co staví překážky mezi námi a našimi bližními. Chceme být pravdiví, věrní, poslušní tví učedníci. Pomoz nám, Pane, a dej nám sílu přemáhat špatné návyky, povrchnost, farizejství, lenost, zlé myšlenky a další. Nepřestáváme ti děkovat, že jsi nám dal svého Syna Ježíše Krista, který přišel, aby nás zachránil nejen před vnějším zlem, ale i před sebou samými, před našimi hříchy. AMEN

SÚ NÁBOŽENSKÉ SPORY A ANIMOZITY VEČNÉ?

Dokončení ze str. 1
Aj keď sa Henrich neskôr s Margot (pre jej neplodnosť) rozviedol, tak predsa len roky strávil ako jej manžel v Louvri, v prostredí kráľovského dvora, kde mal možnosť spoznať život a myslenie svojho nového príbuzenstva a jeho okolia. Boli to roky pre neho veľmi plodné, aj keď sa tu cítil osamotený. Bola to akási príprava na jeho panovnícke obdobie, na ktoré musel dosť dlho čakať a až 1589 sa s ním, pod menom Henrich IV., dostal rod Bourbonovcov na francúzsky trón. Aj keď náboženské boje ešte pretrvávali do roku 1598, tak sa panovníctvom Henricha IV. dostal iný duch do politického diania krajiny. Ako príslušník hugenotskej komunity strávil roky v katolíckej spoločnosti dvora v nedôvere ku kráľovnej a jej politike, zakotvený vo vlastnej viere. Časom ale postrehol, že Katarína koná tak, lebo ináč konať ako kráľovná nemôže (závislá na oficiálnej moci katolíckej cirkvi) a dospel k názoru, že náboženstvu nie je nič cudzejšie, než náboženská vojna, ktorá sa živí fanatizmom. V tomto období si uvedomil, že ak chce byť v budúcnosti dobrým kráľom, musí sa snažiť zbaviť sa fanatizmu, ktorým bola poznačená katolícka ako aj protestantská strana. Tu treba poznamenať, že mu v tomto vnútornom prerode pomáhal jeho verný priateľ a radca Michele de Montaigne (1533-1592, francúzsky spisovateľ, filozof, moralista, významný reprezentant francúzskej renezančnej literatúry - svojím hlavným dielom "Les essais" [1580] sa stal Montaigne zakladateľom eseje ako samostatnej literárnej formy). Ústrednou myšlienkou jeho filozofických úvah bola otázka osobnostného životného postoja: nepredpojatosť voči okoliu a vlastnému JA. Montaignov vplyv bol natoľko výchovný, že Henrich začal byť skeptický voči svojmu okoliu. Začal vidieť obec hugenotov ako skupinu ľudí s takými istými sociálnymi vzťahmi, aké existujú aj v iných skupinách, a začal odmietat hašterivosť a neustupnosť jednej i druhej strany. Vidí v snáhach obidvoch strán iba samofúbosť a túžbu využiť náboženskú vojnu pre svoje vlastné ciele. Toto konštatovanie sa stáva pre Henricha krédom a kritériom konania v nasledujúcich rokoch, na ceste ku kráľovskému trónu. Bola to najprv cesta mnohých bojov s jednotlivými vojvodstvami s cieľom zjednotiť Francúzsko. Všetko mu je v tomto ohľade dobré na to, aby priniesol krajine vnútorný mier a jednotu. Keď sa Henrich stal kráľom, prestúpil na katolicizmus. Nevidel pre seba iný spôsob, ako získať dôveru Francúzov. No hugenotom zabezpečil 1598 Nantským ediktom rovnoprávnosť a začal cieľavedome budovať absolutistickú monarchiu. Po zjednotení krajiny obrátil pozornosť na hospodárstvo: usporiadal financie, nadviazal styky s hansovným mestom Lübeck, v Kanade vznikla prvá francúzska usadlosť (1608 Quebec) a Henrich predostiera vyslancom Švajčiarska a hansovným mestám svoj Veľký plán - spojenectvo 15 štátov Európy, bez ohľadu na formu ich vlády. Potvrdili by si vzájomne konečnú platnosť hraníc a vyriešili by tým spory, spojené s touto otázkou; podľa Henricha sa doba, keď

sa rozdeľoval svet, už minula. Podľa neho nemožno znovu meniť hranice usporiadaného sveta, ktoré nevznikli náhodou, ale v dôsledku pôsobenia dejín. Tým by sa upravili colné poplatky pri obchodovaní s týmito štátmi a zabezpečil trvalý mier. (Tu treba konštatovať, že sa s Henrichovým Veľkým plánom idea trvalého mieru do diania európskej politiky nedostala v dejinách prvý raz; totiž už v 15. storočí sa pokúsil Jiří z Poděbrad, ako prvý európsky panovník, založiť mierovú úniu a predchádzať vojnovým konfliktom diplomatickým vyjednávaním). Trvalý mier týmito snahami síce nenastal, ale Henrich ho dokázal udržať cez 10 rokov, čo vojnami unavený ľud vďačne prijal. No Veľký plán zostáva tým, čím bol - plánom; kráľovi nebolo dopriate pokračovať vo svojich zámeroch, lebo v roku 1610 katolícky mních Ravillac Henricha zavraždil a to nástrojom, ktorého sa Henrich celý život bál - zapichol ho nožom. Po Henrichovi nastúpil jeho maloletý syn Ludvík XIII., s kardinálom Richelieuom ako tútorom. Tento odvolal výsadné postavenie hugenotov a dovršil absolutistickú formu francúzskeho katolíckeho kráľovstva - k slovu sa dostáva jednoznačne a do dôsledkov Konkordát z roku 1516. Zaujímavé je, že ako Francúzi nenávidia Bourbonovcov, tak prvý z tohto radu im celé storočia utkvul v pamäti a dodnes žije u nich ako "dobrý kráľ Henri". Bol síce kráľom so všetkými znakmi renezančnej a absolutistického mocnárstva, no vedel si svojimi činmi získať úctu a obdiv ľudu, ktorý vidí Henricha dodnes ako ľudského a rozumného kráľa. Ak obraciame pohľad do minulosti, aby sme hodnotili vtedajšie diania z pohľadu súčasnosti, dokáže nám poslúžiť štúdium histórie buď faktografickej, alebo umelecky spracovanej do viac alebo menej napínaveho deja. Umeľci, ktorí sa ujímajú historických tém, zväčša sú inšpirovaní veľmi naliehavou politicko-spoločenskou prítomnosťou a chcú spracovaním istých obdobných daností v minulosti vytvoriť "podobstvo" so zámerom - poučte sa z minulosti, vyhýbajte sa obdobným omylom v súčasnosti! (odkaz, ktorý sa obyčajne minie účinku v dobe, pre ktorú je určený). Minulé, dvadsiate, storočie bolo poznačené veľkými politickými preme-

nami a kontroverziami, ktoré ústili do krvavých zničujúcich bojov. V tejto politicky veľmi vyhrotenej dobe (po prevrate v Rusku a v 20-tych rokoch k moci sa hlásiaceho fašizmu v Taliansku a národného socializmu v Nemecku), spisovatelia "znovuobjavili" historický román, v ktorom sa snažili kritickým alebo ironickým pohľadom na minulosť vytvoriť paralelu medzi historickými udalosťami a prítomnosťou a upozorniť tak na nebezpečne vyvíjajúce sa politické tendencie. Boli to autori zvučných mien - R. Graves, St. Zweig, Th. Mann, L. Feuchtwanger, M. V. Kratochvíl (Mistr Jan Hus), H. Mann. A práve Heinrich Mann sa ujal v tridsiatych rokoch témy, ktorá nám dnes ešte veľa prezrádza o dávno minulých kontroverzných náboženských a spoločenských postojoch, ktoré sa dokážu vystupňovať až do extrémnych násilností, úzko súvisiacich práve so spoločensko-politickým dianím. H. Manna fascinoval predovšetkým fenomén moci v najrôznejších podobách a jej zneužívanie; fascinovala ho moc, ktorá dokáže sklznúť do holého, až krvavého násillia a Mann, konfrontovaný vo svojej vlasti s týmito ukrutnosťami, hľadal paralelu v minulosti a našiel ju vo svojej duchovnej vlasti - Francúzsku, ktoré mu v rôznych životných situáciách vždy bolo ideovým meradlom a do ktorého sa teraz uchýlil, keď musel z politických dôvodov opustiť Nemecko. Keďže sú francúzske dejiny bohaté na zvraty a búrlivé udalosti, mal H. Mann v nich k dispozícii širokú paletu výberu s touto tematikou a našiel tú "svoju" udalosť v 16. storočí v náboženských bojoch, ktoré vrcholili v krvavej "Bartolomejskej noci", ktorá poskytovala jednu paralelu k nemeckej súčasnosti. A tak vznikol dvojzväzkový historický román o "dobrom" kráľovi Henrichovi IV. - "Mladosť a zrelosť kráľa Henricha IV." Obdobné paralely tiež vytvárali vo svojich historických románoch už uvedení autori. Pre nás, ktorí znovu pozorujeme oživenie náboženskej nenávisťi, zabiehajúcej až do vražednej ukrutnosti, nech sú dejiny varovaním. Možno, že sa obnoví záujem spisovateľov svojiským spôsobom varovať a zaujať taký postoj, aby sme si uvedomili naše kresťanské korene a patrične začali reagovať.

Doc. Dr. Ingeborg Stahlová, PhD.

DVACET LET SLUŽBY DĚTSKÉ MISIE V ČESKÉ REPUBLICE

Pokračování ze str. 1
ných prostorách). Tyto aktivity doplňuje služba korespondenčních kurzů a letních táborů. Dětská misie rovněž vydává množství literatury a pomůcek pro vyučování dětí. Přestože DM při výrobě materiálů pro učitele sleduje nové trendy, celé generace křesťanů po celém světě má DM spojenou s vystřihovacími obrázky na flanelových tabulkách, které se mimochodem stále vydávají. Nedílnou součástí služby DM je příprava učitelů. Pracovanou metodiku mají zejména kurzy „Efektivní vyučování dětí“ (EVD), které v několika stupních připravují učitele na evangelizační programy, pravidelné vyučování a pasto-

raci dětí a dorostenců. Pro pracovníky, kteří obdrželi od Boha povolání ke službě dětem ve větší míře, než je vyučování v nedělní škole nebo klubu, DM pořádá tříměsíční Vzdělávací a výcvikový institut (Children's Ministry Leadership Course), který rovněž úspěšně studenty kvalifikuje pro práci v DM na plný úvazek. I u nás se služba DM opírá o velké množství dobrovolných spolupracovníků. Od roku 1991, kdy se v Kynšperku nad Ohří konal první kurz EVD, prošlo tímto kurzem 1200 učitelů a mnozí z nich kromě práce ve svých sborech vedou Kluby dobré naděje. Další spolupracovníci vyučují na kurzech, věrně slouží skrze kores-

V Husově sboru v Rudné u Prahy byla předsedkyní rady starších ses. Milenou Havlíkovou, pražským biskupem br. Davidem Tonzarem a autorem výstavy br. Martinem Jindrou 15. listopadu loňského roku zahájena výstava. Věřící i četní hosté, kteří sbor zaplnili do posledního místa, si tak připomněli 90. výročí vzniku naší církve a 87. výročí slavnostního otevření Husova sboru, který byl prvním postaveným sborem v nově vzniklé církvi. Výstava, kterou mohli zájemci zhlédnout až do konce roku 2010, mapovala na deseti panelech historii naší církve i místní náboženské obce.

Novoroční benefiční koncert Nazaretu

Ten nápad vznikl tak trochu na poslední chvíli. Připravili jsme projekt na spolupráci s Nadací Divoké husy, který se však již nepodařilo zařadit do minulého roku. A tak jsme místo „Štrůdlování pro Nazaret“ vymysleli novoroční koncert. První krok se podařil. Nadace Divoké husy přijala náš projekt a dokonce bylo rozhodnuto, že sami uspořádají v náš prospěch veřejnou sbírku. Mohli jsme začít s organizací koncertu. Oslovili jsme s kladným ohlasem náboženskou obec naší církve v Českých Budějovicích, folkovou skupinu Nezmaři a Pavla Žalmana Lohonku. Připravili jsme plakáty, napsali scénář a pak už jen očekávali den D – tedy den druhý v roce 2011. Od dopoledne jsme připravovali prodejní výstavku našich výrobků ve vstupním sborovém prostoru, jakož i aukci uměleckých děl a nabídku „nazaretských“ andělů a kalendářů přímo ve sboru. Vzhledem k tomu, že bylo těsně po svátcích – obávali jsme se malé účasti. Opak byl pravdou. Muselo být přidáno devadesát židlí a ani to nestačilo. Celkovou účast odhadujeme na 270 až 280 osob. Také zájem o výrobky, anděly a kalendáře překonal naše očekávání. Pro každého z účinkujících jsme měli připraven kalendář, anděla a zvonek. Ti se na druhé straně vzdali nároku na honorář za vystoupení. K úspěchu akce přispělo i několik sponzorů svými finančními dary. To vše nás moc potěšilo a vneslo do našeho týmu novou naději právě nyní – na předělu dvou poměrně náročných roků pro provozovatele sociálních služeb. Co nám však přineslo největší radost, byla příjemná atmosféra celé akce. Účinkující zpívali a hráli naplno, návštěvníci reagovali spontánně a nadšeně, o přestávce se zdravili se známými a projevovali zájem o prezentaci Nazaretu, ale i o krásný interiér sboru či rozpočítávaný betlém... Často pak od účinkujících i posluchačů znělo přání, aby se z této novoroční akce stala tradice. Celý týden pak ještě doznívaly příznivé reakce na atmosféru koncertu. Pro mnoho lidí to bylo první setkání s tímto Husovým sborem a dá se říci, že to bylo setkání radostné. Nazaretu přinesl tento koncert možnost pořídit dlouhou dobu plánovanou zdvihací zařízení pro vozíčkáře při přemísťování do auta a v sociálním zařízení. Dal nám však ještě něco mnohem cennějšího - setkání se vstřícnými lidmi a odvahu a chuť do další diakonické práce. Fotografie z koncertu jsou umístěny na www.nazaret.cz

(fil)

pondenční kurzy, jsou dobrými instruktory na táborech, pomáhají jako letní misionáři, překládají a slouží Pánu při celé řadě dalších nezbytných činností. Do týmu DM počítáme i ty, kteří naši službu nesou na modlitbách, a rovněž ty, bez jejichž finanční obětavosti by nebyla možná (DM je financována z darů věřících). Jestliže se chcete stát našimi spolupracovníky ať už v přímé práci, na modlitbách, nebo jako dárci, napište nám nebo zavolejte. Rádi vám dáme podrobnější informace, mnohé naleznete na webových stránkách www.detskamisie.cz. Za dvacet let bylo s pomocí Ducha svatého a práce velkého týmu spolupracovníků osloveno více než 100 tisíc dětí, z čehož asi 600 dětí přijalo Pána Ježíše během osobních rozhovorů či korespondenčních kurzů. Bylo rozdáno přes 130.000 evangelizačních traktátů, které obsahovaly celé evangelium, rozdáno bylo na 30 tisíc „Knih otázek“, které podrobněji vysvětlují zvěst evangelia. Na činnosti Dětské misie v ČR se v různých obdobích podílelo 16 pracovníků, kteří pracovali na plný úvazek. Od 1. září 2010 jsou v DM na plný úvazek zaměstnáni čtyři pracovníci a na částečný úvazek další čtyři. Práci vede Národní rada DM, která je nositelkou vize a cílů, určuje další směr a dohlíží na to, aby se pra-

Dokončení na str. 4

ZPRÁVY

Vzpomínka

S úctou vzpomínáme na bratra faráře Mgr. Jiřího Bednaříka při 4. výročí jeho úmrtí.

Náš bratr farář sloužil přes 40 let v náboženské obci v Brně-Řečkovících a na odpočinku ještě pomáhal své ženě, sestře Miluše, se službou v náboženské obci v Brně-Černovicích.

Vzpomínáme na něj jako na muže hluboce moudrého, citlivého, pravdivého a obětavého - dobrého duchovního pastýře i průvodce, který byl přítomen pro každého, kdo ho potřeboval.

Chybí nám, ale zároveň jsme Bohu vděční, že jsme s ním mohli jít životem a mohli se inspirovat jeho vírou i lidstvím.

Věřící náboženských obcí

Brno-Řečkovice a
Brno-Černovice

Zprávy ze Slovenska

Dne 3. ledna se na pozvání pana prezidenta SR Ivana Gašparoviče účastnil biskup CČSH ve Slovenské republice Jan Hradil společného setkání s politickými představiteli země, včetně diplomatického sboru.

Dne 11. ledna byli v prezidentském paláci v Bratislavě přijati představitelé církve ve Slovenské republice. Pan prezident SR Ivan Gašparovič vyjádřil poděkování za ekumenickou spolupráci církve ve Slovenské republice. Pozvání se taktéž účastnil náš biskup Jan Hradil.

DR v Bratislavě

Malá Zlatá Bible

Na leden připravilo nakladatelství EUROMEDIA GROUP k. s. skutečnou lahůdku - Malou Zlatou Bibli.

Jde o digitálně zmenšenou kopii luxusního vydání unikátní Zlaté Bible,

kteří vyšla v roce 2010 v limitovaném nákladu 600 ks. Vydání zahrnuje text Jeruzalémské Bible doprovázený množstvím reprodukcí krásných středověkých iluminací.

(red)

Beseda ČKA

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na besedu s českobratrským evangelickým studentským farářem Josefem Bartoškem o jeho zkušenostech ze studijního pobytu v Indii.

Beseda bude v úterý 8. února od 17.30 h v přízemí kláštera Emauzy v Praze 2, Vyšehradská 49.

(jNe)

Přednáška o Izraeli

Akademický klub Tábor zve na přednášku Marie Koláčkové „O Izraeli“, která se uskuteční 11. února od 14.30 hodin v Brně ve farní místnosti naší církve, Botanická 1.

V měsíci únoru proběhne v Husově sboru na stejné adrese výstava fotografií dr. Petra Bezdičky.

(red)

Pozvání do Hradce

Ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové (Ambrožova 729) se koná 8. února v 17.30 h vernisáž výstavy fotografií Vladimíra Nováčka.

Ve čtvrtek 17. února v 18 h se v tomto sboru rozezní Tři klavírní sonáty „českého Beethovena“ Jana Ladislava Dusíka. Na replice dobového klavírního klavíru hraje a slovem provází Jaroslav Tůma.

Dobrovolně vstupné bude věnováno na koncertní zvonohru.

(red)

Vyprávění o Arménii

Centrum Mana připravilo na 11. února od 19 hodin komponovaný večer s vyprávěním o cestě na Dálný Východ, do země starobylých duchovních tradic a neobyčejných přírodních krás. Pořadem Arménie - perla Kavkazu

provází a videoreportáž komentuje Helena Zezulková.

(Vstup volný)

(red)

Pozvánka na seminář

Zveme vás na seminář s celosvětově známým učitelem Stefanem Driessem na téma Boží otcovské srdce.

S. Driess vystudoval misijní školu Ywam a působil jako vedoucí mládeže, jeho velkým obdarováním je prorocká služba a služba uzdravování. Navštěvuje semináře New Age, kde ukazuje návštěvníkům na Krista: modlí se za jejich uzdravení, žehná jim a prorokuje. Založil *Why not ministry*. Cílem této misie v Indii je vykupovat děti určené k prostituci a umísťovat je do křesťanského dětského domova.

Seminář se koná v Radiopaláci ve Vinohradské ul. 40, Praha 2, 18. února od 19 do 21 h a 19. února od 10 do 21 h, 20. února pak v Casa Gelmi v rámci bohoslužby od 10 do 12 h v Korunní 30, Praha 2.

Kontakt: 739 324 168, email: stefandriessvpraze@seznam.cz

(red)

Grantové řízení

Nadace Mezinárodní potřeby vyhláší je do 25. února 2011 grantové řízení na podporu práce křesťanů na českých školách – různé typy přednáškové práce.

Chce podpořit práci lektorů, která je duchovně a prakticky spojena s místními sbory, a pokud možno také s dalšími následnými aktivitami, které mohou vést mladé lidi k evangeliu.

Nadace Mezinárodní potřeby v současnosti podporuje v této práci 9 lektorů. Projekty, které budou schváleny v nynějším grantovém řízení, může podpořit již od května 2011.

„Velmi nám leží na srdci, aby se práce na školách rozběhla zejména v regionech, kde doposud nepůsobí žádný plnočasový lektor přednáškové práce, zejména jih Čech, ale i další oblasti. Pokud jsou ve vašich sborech vhodné podmínky, víze pro takový typ práce a najde se člověk, který by tuto práci zahájil, nabízíme vám partnerství a podporu,“ uvádí ředitel nadace Petr Horáček.

Více informací na:

www.incz.info/granty.htm

(red)

Ústřední rada CČSH hledá ekonomu pro úřad ústřední rady.

Požadujeme ekonomické vzdělání, pracovní zkušenosti ve vedení ekonomiky organizací a členství v CČSH.

Nabídky obsahující informace o vzdělání, praxi a vztahu k CČSH zasílejte na adresu ustredni.rada@ccsh.cz, nebo písemně na adresu Ústřední rada CČSH, Wuchterlova 5, Praha 6 do 15. února 2011.

Z EKUMENY

Kříž k uctění válečných veteránů prohlášen za neústavní

Tři soudci devátého amerického obvodního odvolacího soudu rozhodli, že kříž na pahorku Mount Soledad - vztyčený na veřejné půdě v San Diegu v roce 1954 k počtu veteránů korejské války - je protiústavní a musí být odstraněn. "Záměrem tohoto rozhodnutí není v žádném případě podkopat důležitost úcty vůči našim veteránům," uvádějí soudci. "Jsou ale nespočetné způsoby, jakými je můžeme uctít bez imprimatur státem propagovaného náboženství (without the imprimatur of state-endorsed religion)." Rozhodnutí spojilo kříž s někdejšími projevy antisemitismu v místní komunitě.

Res Claritatis

Ruská pravoslavná církev zaslala vedení státu návrhy na zpřísnění potratů

Ruská pravoslavná církev zaslala státu návrhy na zpřísnění rámcových předpisů pro povolování umělého přerušování těhotenství, jež by podle jejího názoru mohly pomoci k vylepšení nepříznivé se vyvíjející demografické situace v Rusku. Patriarcha Kirill, hlava pravoslavné církve, zaslal tyto návrhy "vedení ruského státu", aby byly posouzeny na jednání o tématu rodiny na Státní radě, jež jako poradní orgán prezidenta Dmitrije Medveděva sdružuje představitele ruského politického života. Církev především požaduje, aby potraty napříště už nebyly kryty ze zdravotního pojištění s výjimkou případů, kdy by byl ohrožen život matky. Všechny ženy žádající o potrat by se musely povinně podrobit školení o všech eventálních negativních důsledcích potratu, musely by podepsat prohlášení, že byly o negativních vlivech informovány, a musely by před potratem dostat "lhůtu na rozmyšlenou".

Od rozpadu Sovětského svazu Rusko prožívá závažnou demografickou krizi. Počet potratů je jeden z nejvyšších na světě. V roce 2008 na zhruba 1,7 milionu porodů připadalo přes 1,2 milionu potratů. Od roku 1993 se podle agentury AFP počet obyvatel Ruska snížil o 5,8 milionu na dnešních asi 142 milionů.

www.christnet.cz

Na Václavském náměstí se protestovalo proti utlačování křesťanů ve světě

Asi dvě stovky lidí na pražském Václavském náměstí 18. ledna poklidně protestovaly proti utlačování a pronásledování křesťanů v některých zemích. Akce se zúčastnil také pražský arcibiskup Dominik Duka, římskokatolický biskup Václav Malý, poradce premiéra Roman Joch i předseda lidovců Pavel Bělobrádek. Podle pořadatelů se křesťanství stalo během 20. století nejvíce pronásledovaným náboženstvím na světě, což údajně potvrzuje OSN i Evropská unie. Pronásledování jsou prý křesťané především v Egyptě, Iráku, Pákistánu, Indii, Číně a v Severní Koreji.

Biskup Malý navštívil v minulosti křesťany v Iráku, Íránu, na Kubě i v Číně. Podle něj se křesťané v současnosti nepotýkají jen s nepřátelstvím ze strany muslimů, utlačování jsou podle něj také politickou vládou v Severní Koreji a Číně.

Bělobrádek účastníkům dnešního shromáždění řekl, že vyzve ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga, aby se proti utlačování křesťanů v některých zemích angažoval.

"Veřejnou akcí chceme také upozornit spoluobčany na to, že útok na náboženskou svobodu, a to kdekoli, je útokem na základní svobodu každého z nich a útok na křesťana, ať je jakékoliv národnosti a žije kdekoli, je zároveň aktem nenávisťi vůči hodnotovému systému naší společnosti, který považujeme za univerzálně platný," uvedl Ondřej Vaněček ze sdružení Res Claritatis, které dnešní protest společně s Mladými křesťanskými demokraty svolalo.

Zájemci mohli na místě podepsat petici, která vyzývá politiky a obhájce lidských práv, aby intervenovali ve prospěch pronásledovaných a poskytli jim případně pomoc a azyl. To už podle organizátorů učinili například politici v Itálii a Polsku.

podle ČTK

DVACET LET SLUŽBY...

Dokončení ze str.3

covníci od něj neodchýlovali. V korespondenčních kurzech je v současné době zapojeno pět dobrovolných spolupracovníků, kteří oslovují děti písemnou formou.

Chtěli bychom poděkovat Pánu Bohu za uplynulých dvacet let se vzpomínkou na žalmistu Davida:

„Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu, o všech divuplných činech tvých chci vypravovat.“

Žalm 9,2

Nechceme ale zůstat jen u vzpomínek. Modlete se s námi za další růst naší služby, nové spolupracovníky a místa, kde budou děti ze sekulárního prostředí seznamovány se zvěstí evangelia a základními biblickými pravdami.

V letošním roce bychom také rádi připravili českou mutaci interaktivního webu DM pro děti, který již nyní v mnoha zemích světa oslovuje děti, které mají přístup k internetu.

Ing. Zbyšek Šíkula
Národní ředitel DM v ČR

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Kázání na hoře

V Mt 5,1-12 najdete slova, která se skrývají v našich přesmyčkách. Pokud je správně vyluštíte a vypíšete si písmenka v závorkách, získáte tajenku.

SANBEE (3)

LÍPACÍČ (2)

CYSNENIA (2)

ZÍCÍNŽÍ (3)

VAPRNESOLDST (6)

DĚVAHLCOIJÍ (6)

VOLÁSTRKÍV (3)

SOLIMDRÍN (1)

(Řešení z minulého čísla: Pojd'te, učiním z vás rybáře lidí.)

Jana Krajčičířiková

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčičířiková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9